

Î N C H E I E R E

27 mai 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția Rezerve Materiale,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Victoria Madan împotriva Agenției Rezerve Materiale privind repunerea în
funcție, contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2019 Victoria Madan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției Rezerve Materiale privind repunerea în funcție, contestarea
actului administrativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că la 03 decembrie 2018, prin cererea
înregistrată cu nr.218 s-a adresat către conducerea Agenției Rezerve Materiale prin
care în temeiul art. 45 din Legea nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția
publică și statutul funcționarului public, a solicitat promovarea în funcția de șef al
Serviciului resurse umane. Adresarea a fost condiționată de faptul că, la 30
noiembrie 2018 Agenția Rezerve Materiale a emis ordinul nr. 304 cu privire la
personal, prin care conform anexei nr. 1 a fost redus statul de personal al Agenției
cu nr. 01.22 din 08 octombrie 2012, inclusiv și funcția de consultant principal al
Serviciului analiză monitorizare și evaluare a politicilor din cadrul Agenției Rezerve
Materiale, pe care o deținea conform ordinului nr. 251-p din data de 27 decembrie
2016.

Astfel, consideră că contrar prevederilor legale, la data de 20 decembrie 2018
prin scrisoarea cu nr. 233 din 19 decembrie 2018 conducătorul Agenției Rezerve
Materiale i-a comunicat că, prin ordinul nr. 316-p din 03 decembrie 2018, Diana
Cazac-Berdaga a fost numită în funcția de șef al Serviciului resurse umane din
cadrul Agenției Rezerve Materiale, funcție în care ea a solicitat să fie promovată
prin cererea nr. 218 din 03 decembrie 2018 depusă la Agenția Rezerve Materiale.

Cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, termen care curge de la data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri. Prin urmare, termenul de 30 de zile prin care solicită recunoașterea dreptului pretins, curge de la data comunicării refuzului Agenției Rezerve Materiale cu nr. 233 din data de 20 decembrie 2018, iar termenul de 30 zile prin care solicită anularea ordinului nr. 316-p din 03 decembrie 2018 urmează a fi calculat din data comunicării acestuia 20 decembrie 2018.

Astfel, Diana Cazac-Berdaga care activa în calitate de specialist principal în cadrul serviciului resurse umane a fost numită în funcția de șef al Serviciului resurse umane în aceeași zi cu depunerea de către dânsa a cererii nr. 218 din 03 decembrie 2018, prin care a solicitat promovarea în funcția de șef al Serviciului resurse umane, prin ce s-a admis încălcarea dreptul său la promovare.

De altfel, odată cu emiterea ordinului nr. 315-p cu privire la preavizare a funcționarilor publici și cu înregistrarea cererii de a fi promovată în funcția de șef al Serviciului resurse umane conducerea Agenției Rezerve Materiale, ignorând faptul că sunt două persoane care îndeplinesc condițiile promovării în funcția de șef al Serviciului resurse umane, în lipsa unui concurs, contrar prevederilor legale, a numit-o în funcția respectivă pe Diana Cazac-Berdaga. Totodată, Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevede, că în situația în care doi sau mai mulți funcționari publici îndeplinesc condițiile promovării într-o funcție publică superioară, selecția se face pe bază de concurs. Nu poate fi promovat funcționarul public care are sancțiuni disciplinare nestinse.

În consecință, din lipsa funcțiilor corespunzătoare disponibile (funcția de șef al Serviciului resurse umane fiind ocupată, contrar prevederilor legale) la 26 decembrie 2018 i-a fost înmănată oferta de muncă, prin care i s-a oferit funcția de specialist superior din cadrul Secției juridice pe perioada suspendării raporturilor de serviciu cu titularul funcției Adriana Iancu, propunere pe care a refuzat-o, fiind o funcție cu mult mai inferioară în raport cu cea pe care o deținea, dar și din motiv că era pe perioadă determinată.

Astfel, în condițiile în care asupra funcției disputate a pretins ca angajat al Agenției Rezerve Materiale, promovarea și numirea Dianei Cazac-Berdaga în funcția de șef al Serviciului resurse umane cu încălcarea prevederilor legale – persoană care deținea o funcție publică inferioară (specialist principal) în raport cu funcția deținută de către ea (consultant principal) îi afectează direct drepturile prevăzute de lege, potrivit cărora funcționarul public are următoarele drepturi generale: să beneficieze de stabilitate în funcția publică deținută, precum și de dreptul de a fi promovat într-o funcție publică superioară, precum și să beneficieze de egalitate de șanse și de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrare în funcția publică, la procesul de dezvoltare profesională continuă și la promovarea în funcție.

Normele legale îi garantează în calitate de funcționar public dreptul să beneficieze de stabilitate în funcția publică deținută, drept ce i-a fost încălcat prin eliberarea din funcția deținută din motivul disponibilizării, ceea ce a rezultat direct din refuzul de a o promova în funcția solicitată în interiorul aceleiași autorități publice. De asemenea, numirea Dianei Cazac-Berdaga în funcția de șef al

Serviciului resurse umane al Agenției Rezerve Materiale i-a încălcat dreptul de a beneficia de egalitate de șanse în ceea ce privește promovarea în funcția publică disputată. Or, promovarea funcționarului public într-o funcție publică superioară se face în bază de merit, respectiv nu este clar care sunt criteriile, care au stat la baza stabilirii acestuia cu ulterioara promovare a Dianei Cazac-Berdaga în funcția de șef al Serviciului resurse umane al Agenției Rezerve Materiale.

Prin acțiunile sale angajatorul, ignorând totalmente împrejurările inerente persoanei ei, inclusiv că are dreptul la carieră, studii superioare corespunzătoare funcției disputate, fiind licențiată în drept, master în drept cu o vechime în muncă de specialitate de peste 7 ani, în lipsa circumstanțelor prevăzute de lege care duc la suspendarea raporturilor de muncă, a încercat nu altceva decât să o retrogradeze în funcție și anume din funcția de consultant principal pe perioada nedeterminată în funcția de specialist superior din cadrul Secției juridice pe perioadă suspendării raporturilor de serviciu cu titularul funcției Andriana Iancu.

Astfel, în urma aprobării noului statut de personal nr. 67 din 21 noiembrie 2018 până la data eliberării din funcție, mai existau funcții vacante pe perioade nedeterminate în cadrul Agenției Rezerve Materiale.

Spune că, pe parcursul activității în cadrul Agenției Rezerve Materiale nu au parvenit careva obiecții din partea conducerii instituției referitor la prestația sa, nu a avut nici o abatere disciplinară, și-a exercitat conștiincios și regulamentar atribuțiile de serviciu. Or, conform legii, retrogradarea în funcție se admite doar în rezultatul comiterii abaterilor disciplinare, constatate, în modul stabilit de Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 201 din data de 11 martie 2009.

Funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane din data de 03 decembrie 2018 a devenit vacantă. Prin cererea cu nr. 242 din 02 ianuarie 2019, ora 13.45 a solicitat transferul său din funcția de consultant principal din cadrul Serviciului analiză monitorizare și evaluare a politicilor în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane. În pofida acestui fapt, mai târziu i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 cu privire la eliberarea din funcția publică de consultant principal Serviciul analiză, monitorizare și evaluare a politicilor din data de 02 ianuarie 2019.

Consideră că, transferul la cererea funcționarului public poate avea loc într-o funcție publică echivalentă cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior. Respectiv, în calitate de angajat al Agenției Rezerve Materiale, ținând cont de faptul, că i-a fost prezentat ordinul de eliberare din funcție, consideră că i-a fost refuzat transferul chiar și într-o funcție inferioară, dar pe perioadă nedeterminată, spre deosebire de funcția propusă în ofertă.

Astfel, pârâțul, încălcând prevederile legale, în lipsa impedimentelor privind promovarea sau transferarea sa în funcțiile indicate pe criteriu de calificare, profesionalism, experiență în specialitate, absolut neîntemeiat i-a refuzat transferarea în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane pe perioadă nedeterminată, funcție vacantă la acel moment.

Drept urmare a respingerii de către ea a ofertei propuse și a refuzului pârâtei de acceptare a cererii de transfer în funcția publică vacantă de nivel inferior de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane, la 02 ianuarie 2019 Agenția

Rezerve Materiale a emis ordinul nr. 1-p privind eliberarea din funcție pe motivele disponibilizării.

Indică, că conform prevederilor legale funcționarii publici se eliberează din funcția publică doar în cazul în care nu poate fi transferat, fie nu sunt funcții echivalente cu funcția publică deținută de funcționarul public, fie nu este cererea funcționarului public de a fi transferat într-o funcție publică de nivel inferior, ceea ce nu este relevant în speță, deoarece cererea privind transferul într-o funcție publică de nivel inferior a fost înregistrată sub nr. 242 din 02 ianuarie 2019 în cadrul Agenției Rezerve Materiale, însă nu a fost luată în considerație de către pârâta.

Consideră, că pârâta, fără indicarea motivelor și prezentarea în scris a acestora, a refuzat neîntemeiat transferul cu numirea în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane, ceea ce este interzis de legislație, mai mult ca atât, orice limitare directă sau indirectă în drepturi ori stabilirea unor avantaje, constituie o interdicție.

Un alt temei de anulare a ordinului nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 este faptul, că i-a fost comunicat la aceeași dată cu data emiterii lui și data eliberării sale din funcția de consultant principal, adică 02 ianuarie 2019. Mai mult, data de 02 ianuarie 2019 a fost și ultima zi al termenului de preavizare prevăzut de pct. 1 al ordinului nr. 315-p din 03 decembrie 2018.

Prin urmare, pârâta știa cu exactitate care va fi ultima zi de muncă al termenului de preavizare și, respectiv, în conformitate cu prevederile legale, urma să emită ordinul de eliberare din funcție anterior datei eliberării propriu-zise or, această încălcare procedurală nu poartă doar un caracter pur formal, ci a adus atingere drepturilor sale, efectiv a fost limitată în posibilitatea de a opta pentru o altă funcție vacantă.

De asemenea, remarcă, că termenul de preavizare este destinat înaintării de către angajator și examinării de către angajat a ofertelor de muncă. În virtutea legii păstra opțiunea fie de a accepta, fie de a respinge ofertele primite de la angajator până la orele 17.00 inclusiv al ultimei zile a termenului, și anume 02 ianuarie 2019. Eliberarea sa din funcție, prematură în raport cu data aducerii la cunoștință a ordinului de eliberare, a limitat-o în această opțiune legală.

Astfel, prin refuzul la cererea sa nr. 242 din 02 ianuarie 2019 de a fi transferată în funcția publică vacantă de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane și emiterea ordinului de eliberare nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 pârâta i-a îngrădit nejustificat dreptul la muncă, dreptul la carieră și la dezvoltare profesională.

Prin acțiunile nelegitime ale pârâtei, i-au fost cauzate suferințe psihice manifestate prin anxietate, nervozitate, umilință, sentiment de inferioritate și frustrare pe motiv că a fost eliberată, fără niciun temei, în lipsa abaterilor. Mai mult, sentimentul de neajutorare și frică se amplifică prin faptul că acțiunile abuzive, absolut neîntemeiate, de sfidare a normelor legale, parvin din partea unei instituții statale, fapt ce diminuează credibilitatea în valorile supreme ale unui stat democratic, legalitate, dreptate, echitate.

Susține reclamanta că, prin acțiunile ilicite ale pârâtei i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 50 000 de lei, quantum ce ar putea restabili echitatea socială și ar compensa suferințele suportate.

În circumstanțele relatate, Victoria Madan a solicitat anularea ordinului nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 cu privire la eliberarea din funcția publică de consultant

principal din cadrul Serviciului analiză, monitorizare și evaluare a politicilor; restabilirea în funcția de consultant principal în cadrul Serviciului analiză, monitorizare și evaluare a politicilor al Agenției Rezerve Materiale; obligarea de a emite actul administrativ (ordinul) cu privire la transferarea în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane al Agenției Rezerve Materiale; restabilirea dreptului de acces la secretul de stat de forma nr. 2; încasarea salariului de bază stabilit, conform treptei de salarizare, clasei și coeficientul de salarizare corespunzător, precum și sporul pentru gradul profesional pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, corespunzător funcției de specialist principal din cadrul serviciului resurse umane, începând cu data de 02 ianuarie 2019; repararea prejudiciului moral în valoare de 50 000 de lei; restituirea cheltuielilor de judecată pe care le va suporta pe parcursul procesului, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 cu privire la eliberarea Victoriei Madan din funcția publică de consultant principal Serviciul analiză, monitorizare și evaluare a politicilor, obligată Agenția Rezerve Materiale să emită ordinul de transfer a reclamantei Victoria Madan în funcția de specialist principal Serviciul resurse umane, cu încasarea salariului de bază stabilit conform treptei de salarizare, clasei și coeficientul de salarizare corespunzător, precum și sporul pentru gradul profesional pentru perioada absenței forțate de la serviciu, corespunzător funcției de specialist principal Serviciul resurse umane, începând cu data de 02 ianuarie 2019 până la data de 21 martie 2019.

S-a încasat de la Agenția Rezerve Materiale în beneficiul Victoriei Madan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.117, 126-132, vol.I).

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Agenția Rezerve Materiale împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 martie 2019 (f.d. 24, 25-49, vol.II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță just a stabilit că, reclamanta Victoria Madan era în drept să fie transferată în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane al Agenției Rezerve Materiale, începând cu data de 02 ianuarie 2019, deoarece la această dată a depus cerere de transfer. Or, în urma aprobării noului stat de personal, până la data eliberării reclamantei din funcție, mai existau funcții vacante pe perioade nedeterminate în cadrul Agenției Rezerve Materiale. Mai mult, la data eliberării din funcție a reclamantei, cât și la 21 martie 2019 pe pagina oficială a Agenției Rezerve Materiale sunt publicate funcțiile publice vacante și temporar vacante, inclusiv și funcția de specialist principal în cadrul serviciului resurse umane, funcție în care reclamanta a solicitat să fie transferată la data de 02 ianuarie 2019, care este ultima zi a termenului de preavizare. Astfel, reclamanta Victoria Madan la data de 02 ianuarie 2019, ora 13.45, a depus cerere înregistrată cu nr. 242 cu solicitarea de a fi transferată în funcție de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane al Agenției Rezerve Materiale, iar angajatorul urma să examineze cererea depusă în ultima zi a termenului de preavizare, deci pârâtul/apelantul neîntemeiat a emis ordinul privind eliberarea reclamantei/intimate în legătură cu lichidarea funcției fără

a se expune în privința cererii cu privire la transfer într-o funcție publică vacantă, în perioada de preaviz, în cadrul aceleiași autorități publice.

În acest context, Colegiul a concluzionat că prima instanță corect a dispus admiterea pretențiilor cu privire la anularea ordinului nr. 1-p din 02 ianuarie 2019 privind eliberarea Victoriei Madan din funcția publică de consultant principal Serviciul analiză, monitorizare și evaluare a politicilor cu obligarea Agenției Rezerve Materiale să emită ordinul de transfer a reclamantei Victoria Madan în funcția de specialist principal Serviciul resurse umane, respingând pretenția cu privire la restabilirea în funcția de consultant principal în cadrul Serviciului analiză, monitorizare și evaluare a politicilor din considerentul reducerii funcției date.

Instanța a menționat că, Agenția Rezerve Materiale nu a demonstrat temeiurile de eliberare din funcția publică a reclamantei menționate în art. 63 alin. (1) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, omițând să se expună referitor la cererea de transfer depusă de intimată/reclamantă în ultima zi a perioadei de preavizare. Or, ultima era în drept să solicite transferarea în funcția publică vacantă în baza cererii depuse, iar angajatorul nu era în drept să refuze transferul angajatului în legătură cu reducerea efectivului de personal, urmând și singur să-i propună funcția vacantă.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că, prin prezentarea ordinului de eliberare se subînțelege în mod tacit dezacordul Agenției Resurse Materiale asupra cererii de transfer, ceea ce este irelevant prin prisma art. 47 din Codul muncii, conform căruia, refuzul neîntemeiat de angajare este interzis. Se interzice orice limitare, directă sau indirectă, în drepturi ori stabilirea unor avantaje, directe sau indirecte, la încheierea contractului individual de muncă în dependență de sex, rasă, etnie, religie, domiciliu, opțiune politică sau origine socială. Refuzul angajatorului de a angaja se întocmește în formă scrisă, cu indicarea datelor prevăzute la art.49 alin.(1) lit.b), și poate fi contestat în instanța de judecată.

Astfel, este evident faptul că, apelanta, fără indicarea motivelor și prezentarea în scris a acestora, a refuzat neîntemeiat transferul cu numirea intimății în funcția de specialist principal în cadrul Serviciului resurse umane, ceea ce este interzis de legislație, mai mult, orice limitare directă sau indirectă în drepturi, ori stabilirea unor avantaje, constituie o interdicție.

Colegiul a reținut că, concedierea salariatului în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate are loc în cazul în care nu este posibil transferul salariatului cu acordul lui la un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective. Desfacerea contractului individual de muncă este posibilă cu condiția că salariatul nu avea dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru. Astfel la caz, nu s-a constatat condiția că salariatul Victoria Madan, nu avea dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru.

Instanța de apel a susținut poziția instanței de fond, care a dispus încasarea din contul pârâtei Agenția Rezerve Materiale în beneficiul reclamantei Victoria Madan a salariului de bază stabilit conform treptei de salarizare, clasei și coeficientul de salarizare corespunzător, precum și sporul pentru gradul profesional pentru perioada absenței forțate de la serviciu, corespunzător funcției de specialist principal Serviciul resurse umane, începând cu data de 02 ianuarie 2019 până la data de 21 martie 2019 or, situația dată este expres reglementată de norma art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, care prevede că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei

salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă. Totodată, conform art.90 al.(1) –al.(2) lit.a) din Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Referitor la încasarea prejudiciului moral s-a concluzionat că de către reclamanta Madan Victoria nu a fost dovedită cauzarea prejudiciului moral în temeiul invocat și anume art. 1422 alin. (1) și art. 1433 Cod civil, or instanța nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii, ca urmare cerința fiind respinsă ca neîntemeiată.

La 30 decembrie 2019 Agenția Rezerve Materiale a declarat recurs, solicitând repunerea în termen a recursului, casarea integrală a deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a pretențiilor din acțiune.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea corect, normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat, ca rezultat decizia fiind neîntemeiată și necesară de a fi casată.

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor faptice ale cauzei, suplimentar fiind invocat că, în noul stat de personal aprobat, funcția deținută de către Madan Victoria nu se mai regăsea, iar administrația a respectat prevederile legale privind eliberarea acesteia.

Recurentul a menționat că oferta propusă intimatei nu a fost acceptată din punct de vedere economic, însă conform Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr.270 din 23.11.2018 salariul de bază la funcția de specialist superior în Secția juridică constituia 4935 de lei, iar salariul de bază a funcției deținute anterior constituia 4180 de lei.

A specificat că transferul este o modalitate de modificare a raportului de serviciu și nicidecum o obligație. Astfel acest drept aparține în exclusivitate autorității și nici un act normativ/legislativ nu obligă să efectueze transferul, iar instanța de judecată a lipsit administrația de dreptul de a angaja persoane cu experiență în domeniul resurselor umane, așa cum prevede Clasificatorul unic al funcțiilor publice.

A relatat că procedura prealabilă privind reducerea statului de personal sau lichidarea funcției publice a fost respectată de către recurent, a notificat angajatul despre acest fapt cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, ceea ce corespunde datei eliberării – 03.12.2018 – 02.01.2019 – 30 zile calendaristice. Ordinul de eliberare i s-a adus la cunoștință Victoriei Madan în aceeași zi 02 ianuarie 2019.

Astfel, în vederea asigurării unui proces judiciar echitabil, solicită admiterea recursului, pentru a fi posibilă elucidarea erorilor de drept comise de către instanțele ierarhic inferioare.

La 04 martie 2020 de către Victoria Madan a fost depusă referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Agenția Rezerve Materiale cu menținerea deciziei instanței de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 09 octombrie 2019 și expediată participanților la proces la 28 noiembrie 2019 (f.d.49, vol.II), iar recurentul a recepționat-o la 04 decembrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.51, vol.II).

Astfel, recursul înregistrat la 30 decembrie 2019, este depus în termenul stabilit de art.245 Codul administrativ, din care considerent completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu se va expune referitor la solicitarea recurentului privind repunerea în termen a recursului.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția Rezerve Materiale în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Agenția Rezerve Materiale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Agenției Rezerve Materiale cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Rezerve Materiale.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Agenția Rezerve Materiale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh